

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Арабської Республіки Єгипет про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 29.03.97 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 17.03.99 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 27.02.2002 р.

Уряд України і Уряд Арабської Республіки Єгипет,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, з загальної суми майна або з елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки, що справляються з доходів від приросту вартості майна.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств; і
- (ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

б) у Арабській Республіці Єгипет:

- (i) податок на доход на нерухоме майно (включаючи податок на сільськогосподарські землі і податок на будівлі);
- (ii) уніфікований податок на доход фізичних осіб;

- (iii) податок на корпоративний прибуток;
- (iv) збір на розвиток фінансових ресурсів держави; і
- (v) додаткові податки, що стягуються як частина податків, згаданих вище, або іншим чином;

(надалі "египетський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, на доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

5. Положення цієї Конвенції не поширюються на штрафи та пеню, сплачені за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

b) термін "Єгипет" означає територію Арабської Республіки Єгипет, і при використанні в географічному значенні означає:

i) її територіальне море, і

ii) морське дно і надра підводного простору, що прилягає до її узбережжя, але за межами територіальних вод, де Єгипет здійснює суверенні права відповідно до міжнародного законодавства з метою розвідки для видобутку природних ресурсів такого простору, але якщо особа, майно або діяльність, до яких застосовується Конвенція, зв'язані з такою розвідкою або видобутком.

c) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Єгипет;

d) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство і асоціацію, що одержали свій статус як такий відповідно до чинного законодавства Договірної Держави;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника і стосовно Єгипту - Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резидент**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. Якщо згідно з положеннями пункту 1 цієї статті компанія є резидентом обох Договірних Держав, то її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

b) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або не є національною особою жодної Договірної Держави, то вона вважатиметься резидентом тієї Договірної Держави, в якій знаходиться місце фактичного керівного органу.

4. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою або компанією, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- a) місцезнаходження керівного органу;
- b) відділення;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;
- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- h) ферму або плантацію; і
- i) приміщення і склад, що використовуються як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" подібним чином означає:

- a) будівельний майданчик або монтажний чи складальний чи установочний об'єкт, або контрольну діяльність, зв'язану з ними, але якщо такий майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду більше шести місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді;
- b) виконання послуг, включаючи консультативні послуги, підприємством за допомогою найманих службовців або іншого персоналу, найнятих для такої цілі, але якщо така діяльність (по такому або пов'язаному з ним об'єкту) продовжується в межах країни протягом періоду або періодів, що складає в сукупності більше шести місяців в будь-якому дванадцятимісячному періоді.

4. Незважаючи на попереднє положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

- a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;
- c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа інша, ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в 7-му пункті цієї статті, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в першій згаданій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, якщо така особа має і звичайно використовує в цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Незважаючи на попередні положення цієї статті, страхове підприємство Договірної Держави, за виключенням вторинних страхувань, вважається таким, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, якщо воно одержує премії на території цієї другої Держави або страхує ризик, розташований в ньому, через особу, іншу ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується 7-й пункт цієї статті.

7. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства, він не буде вважатися агентом з незалежним статусом у межах значення цього пункту.

8. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу однак повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів або приріст вартості нерухомого майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Договірній Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів, використовуваних для транспортування товарів чи виробів; де така оренда або таке використання або утримання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутку, одержаному від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9 **Асоційовані підприємства**

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, то податок, що стягується, не повинен перевищувати 12 відсотків загальної суми дивідендів.

Положення цього пункту не зачіпають оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 12 відсотків від загальної суми процентів.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових вимог, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне

представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування в цій Державі, якщо проценти виплачуються:

а) цією Договірною Державою, її Центральним Банком, політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади;

б) другій Договірній Державі, її Центральному Банку, політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади;

с) по будь-яких боргових зобов'язаннях або позиках, гарантованих, застрахованих або таких, що фінансуються Договірною Державою, її Центральним Банком, політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не може перевищувати 12 відсотків загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума роялті, яка відноситься до використання, права або

інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а),

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком таких обставин, коли такий доход може також оподатковуватись у другій Договірній Державі:

а) у випадку, якщо він має у розпорядженні регулярно доступну постійну базу в іншій Договірній Державі з метою виконання своєї діяльності, лише та частина доходу, яка відноситься до цієї постійної бази, може оподатковуватись в цій другій Державі;

б) у випадку, якщо його перебування в іншій Договірній Державі триває протягом періоду або періодів, які в сумі складають або перевищують в сукупності 183 дні в будь-якому 12місячному періоді, лише та частина доходу, яку він одержує від його діяльності, що здійснюється в цій другій Державі, може оподатковуватись в цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19, 20 і 21 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого 12-місячного періоду;

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватись в цій Договірній Державі.

Стаття 16

Гонорари і винагороди директорів

1. Гонорари директорів та інші подібні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, будь-якого іншого аналогічного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави як службовцем на управлінському посту вищого рівня компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, вказаний у цій статті, буде звільнений від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів Договірної Держави і на підставі запрошення урядових органів другої Договірної Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в тій Державі, з якої виплачуються ці платежі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установленний час, під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом і національною особою.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагороди і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави або такі платежі є урядовими стипендіями цієї Держави.

2. Доход, який одержується студентом або стажувальником у зв'язку з діяльністю, що виконується в Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою одержання освіти чи навчання, не буде оподатковуватись у цій Державі, за винятком випадків, коли доход перевищує суму, необхідну на власне утримання, одержання освіти чи навчання. В такому випадку до цього доходу застосовуються інші статті цієї Конвенції.

Стаття 21

Професори, викладачі та дослідники

1. Якщо резидент однієї Договірної Держави, який за запрошенням університету, коледжу або іншого вищого навчального закладу або науково-дослідного інституту в іншій Договірній Державі відвідує цю другу Державу виключно з метою викладання або наукового дослідження в такому закладі протягом періоду, що не перевищує два роки, то ця винагорода за таке викладання або дослідження не підлягає оподаткуванню в цій іншій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до винагороди, одержаної за дослідження, що проводяться не в суспільних інтересах, а переважно для приватної вигоди конкретної особи або осіб.

Стаття 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, інших, ніж доходи, що виникають в результаті передачі або придбання прав на володіння чи управління майном, яке розташоване в іншій Державі, оподатковуються в першій згаданій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

3. Однак якщо такі доходи одержує резидент Договірної Держави з джерел у другій Договірній Державі, то такі доходи можуть також оподатковуватись в тій Державі, в якій вони виникають, і згідно з законодавством цієї Держави.

Стаття 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських і повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 24

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доход або володіє майном, які, відповідно до положень цієї Конвенції, можуть оподатковуватись в другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє вирахування з податку на доход або на майно цього резидента суми, що дорівнює податку на доход або податку на майно, сплаченому в цій другій Договірній Державі.

Такі вирахування не повинні перевищувати тієї частини податку на доход або податку на майно, підрахованого до надання вирахування, яка стосується, залежно від обставин, доходу або майна, що може оподатковуватись в цій другій Договірній Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

Стаття 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи Держави, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 4 статті 12, і відповідно до положень пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Ніщо в цій статті не повинно мати тлумачення як зобов'язання однієї Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, вирахування і знижки по оподаткуванню на підставі їх громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

6. Підприємства однієї Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам або, прямо чи посередньо, контролюється одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

7. У цій статті термін "оподаткування" означає податки, які розглядаються цією Конвенцією.

Стаття 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок для розгляду до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування не у відповідності до положень Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції.

Стаття 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати шахрайство або ухилення від сплати податків. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна таким же чином

як і інформація, одержана в рамках національного законодавства цієї Держави. Однак, якщо інформація початково розглядається як секретна у відповідній Державі, то вона повідомляється тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою, але вони можуть розкривати цю інформацію на публічних судових засіданнях або в юридичних рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують компетентні органи Договірної Держави:

a) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству і адміністративній практиці цієї або другої Договірної Держави;

b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або іншої Договірної Держави;

c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці (суспільному порядку).

Стаття 28

Члени дипломатичних або постійних представництв і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних представництв або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

Стаття 29

Набуття чинності

1. Кожна із Договірних Держав повідомляє одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією.

2. Ця Конвенція набуває чинності в день останнього такого повідомлення і її положення будуть застосовуватись в обох Договірних Державах стосовно:

a) податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені або підлягають виплаті з або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності; та

b) інших податків за податкові роки, починаючи з або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності.

Стаття 30

Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися чинною на невизначений час якщо тільки її дія не припинена однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення періоду у п'ять років після дня набуття чинності Конвенцією.

У такому випадку чинність Конвенції буде припинено в обох Договірних Державах стосовно:

а) податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені або підлягають виплаті з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення; та

б) інших податків за податкові роки, починаючи з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, в м. Катрі 29 дня березня 1997 року кожний українською, англійською та арабською мовами, причому всі тексти рівноавтентичні. У випадку розходжень в тлумаченні українського і арабського текстів надаватиметься перевага тексту англійською мовою.

* Ратифіковано Законом України від 17 березня 1999 року № 499-XIV (Офіційний вісник України, 1999 р., № 17, ст. 684)

**За Уряд
України**

**За Уряд
Арабської Республіки
Єгипет**